

(Kort bemærkning).

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Egentlig kan jeg ikke se den store forskel. Opholdet er jo en beskyttelse, og det er da trygt at få en sikker rejse til hjemlandet. Jeg må også gå ud fra, at det er meningen, at man efter de 3 måneder, som B 19 lægger op til, skal hjem. Men så er rejsen jo ikke forberedt.

På den her måde er der altså en forberedt hjemrejse, og der er taget de kontakter, der skal tages, til hjemlandet, og man kommer hjem på hjemmebane, hvor ens modersmål tales, og hvor man kan klare sig.

(Kort bemærkning).

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Ordføreren siger, at opholdet er en beskyttelse. Vil det sige, at ordføreren ikke interesserer sig for, om kvinderne tilbydes sundhedstjek, lægehjælp, social omsorg i den periode, de er her? Hvor vigtig er kvindernes situation egentlig for Venstres ordfører, hvor vigtigt er det, at kvinderne kommer på fode igen efter sexslaveri, noget, der ikke er nogen her i den her sal der kan forestille sig hvordan må være at opleve på egen krop? Hvad er vigtigst for Venstres ordfører, kvindernes situation, og at de kommer på fode igen, eller at de kommer hurtigt ud af landet?

Kl. 20.00

(Kort bemærkning).

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Indledningen i SF's spørgsmål dækkede hundrede procent det, som det hele handler om: opfølgningen, hjælp i forbindelse med hele handleplanen, som vi netop har lavet om de handlede kvinder. Det er det, der er væsentligt, for så er der nemlig råderum til at forberede hjemrejsen på en god måde, og der er oven i købet god tid, fordi der er 100 dage til det.

(Kort bemærkning).

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Nu spurgte ordføreren selv tidligere, hvorfor oppositionen fremsætter et forslag, der handler om 3 måneder, når man nu kommer og siger 100 dage. Jeg kan forstå, at det er vigtigt for ordføreren, hvad der sker i de 100 dage. Hvis det nu krævede 110 dage, men hvor kvinden samarbejdede om hjemsendelse, kunne man så forestille sig, at ordførerens parti selv gik ind for måske at sige 4 måneder eller endnu længere tid? Hvorfor er det lige 100 dage?

(Kort bemærkning).

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Hvis vi skal vende tilbage til en forklaring på, hvorfor det var 30 dage, kan jeg sige, at der jo hele tiden har været en forklaring i den lovtæst om, at udrejsefristen kunne fastsættes til et senere tidspunkt, altså efter de 30 dage, hvis der var et konkret behov herfor, f.eks. behov for lægehjælp, eller hvis man – som vi også tidligere har drøftet – var inde i en forhandling med politiet og hjælp med at vidne.

Men det vil altså sige, at en lægelig grund er med som et argument i forbindelse med de 30 dage. Og så er der jo meget bedre tid, når man så har de 100 dage til både at få offeret på fode og samtidig også har mulighed for at få lavet en velforberedt hjemrejse, så det er en sikker hjemrejse, der kommer til at ligge efter de 100 dage.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Er det rigtigt opfattet, at der sker det nu, at de her 100 dage sådan set ikke er specielt væsentlige i forbindelse med at vidne mod bagmænd, men at det er sådan, at nu handler det kun om en hjemsendelse?

(Kort bemærkning).

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Nej, at vidne er da absolut meget væsentligt. Hvis pigerne har overskuddet til og muligheden for at kunne hjælpe med at vidne mod bagmændene, er det dog det, der vil være det rigtig vigtige for os, fordi det er det, der er nyttigt, så vi kan komme ind og få fat i hele miseren bag alt det her, netop bagmændene.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Jeg forstod på ordførerens partifælle integrationsministeren, at det ikke var det, der var det afgørende mere. Nu var det et spørgsmål om samarbejde om hjemsendelse. Men det kan vi jo komme nærmere ind på. Det er også muligt, at jeg har misforstået noget.

Det, jeg gerne vil spørge om, er: Kan man ikke godt forestille sig, at kvinden samarbejder om sin hjemsendelse, uden at hun skriver under på noget? Det, som jeg virkelig synes er så mærkeligt, er, at man bliver ved med at stille de der krav om, at de skal skrive under på dit og dat. Jeg tror ikke, at de mennesker, der har været handlet på den måde, er i en sådan normalttilstand, at de kan vurdere, hvad det er, de skriver